

ОСОБЛИВОСТІ ХІМІЧНОГО СКЛАДУ МІОКАРДУ В УМОВАХ ВЖИВАННЯ СОЛЕЙ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ

*Дитко В., Студент В., студ. 1-го курсу
Науковий керівник - асист. Погорелов М.В.
СумДУ, медичний інститут, кафедра анатомії людини*

Антропогенне забруднення навколишнього середовища пов'язане з мікроелементами з групи важких металів, викликає стурбованість своїми негативними наслідками для здоров'я різних груп населення та нації в цілому. На теперішній час все більше значення набувають техногенні мікроелементози, які характерні для багатьох регіонів України. Даних щодо хімічного складу серцевого м'яза в умовах збільшеної кількості важких металів в літературі недостатньо. Тому метою нашої роботи стало вивчення вмісту мікроелементів в міокарді щурів за умов вживання солей цинку, міді, заліза, марганцю, міді та свинцю. Ці метали в різних комбінаціях зустрічаються у воді та ґрунті Ямпільського та С-Будського районів.

В експерименті були задіяні щурі молодого віку, які отримували солі вищезазначених районів протягом одного та двох місяців у відповідних дозах.

В групі тварин, що отримувала солі цинку, міді та заліза протягом місяця, вміст даних елементів майже не відрізняється від контролю за винятком заліза, концентрація якого зростає на 6,8%. При вживанні зазначених металів протягом 2 місяців відбувається їх накопичення в міокарді: вміст цинку зростає на 7,2%, заліза - на 9,4%, концентрація міді змінюється недостовірно на 4,9%.

Метали, що містяться у воді С-Будського району починають накопичуються у більших концентраціях. Так через місяць вміст марганцю зростає на 6,8%, міді - на 6,4% і свинцю - на 8,5%. Через 2 місяця їх концентрація в міокарді перевищує контроль відповідно на 7,9%, 7,1% та 10,4%.

Таким чином вживання солей важких металів призводить до їх акумулювання в тканинах серця, ступінь якого залежить від строків за травки щурів.